

Α'

Η Συνθήκη του Λονδίνου (17/30 Μαΐου 1913)

Η Αύτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ἡ Αύτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Βουλγάρων, ἡ Αύτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τοῦ Μαυροβουνίου καὶ ἡ Αύτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Σερβίας (οἱ ἐφεξῆς ἀναγραφόμενοι διὰ τῶν λέξεων «οἱ Σύμμαχοι Ἡγεμόνες») ἀφ' ἐνός, καὶ ἡ Αύτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Ὀθωμανῶν ἀφ' ἑτέρου.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωσι πέρας εἰς τὴν κρατοῦσαν ἐμπόλεμον κατάστασιν καὶ ν' ἀποκαταστήσωσι σχέσεις εἰρήνης καὶ φιλίας μεταξὺ τῶν Ἐαυτῶν Κυβερνήσεων καὶ τῶν οἰκείων Αύτῶν ὑπηκόων, ἀπεφάσισαν νὰ συνομολογήσωσι Συνθήκην περὶ Εἰρήνης καὶ ἔξελέξαντο

πρὸς τοῦτο τοὺς Πληρεξουσίους Αύτῶν ὡς ἔπεται :

(Ἐπονται τὰ ὄνόματα καὶ τὰ ἀξιώματα τῶν Πληρεξουσίων), οἵτινες, ἀνακοινώσαντες ἀλλήλοις τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα καὶ εύροντες ταῦτα ἐν τάξει, συνέθεντο τὰ ἐπόμενα :

"Αρθρον 1.

Ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης συνθήκης θέλει ὑπάρξει διαρκῶς εἰρήνη καὶ φιλία μεταξὺ τῆς Αύτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Ὀθωμανῶν ἀφ' ἐνός, καὶ τῶν Αύτῶν Μεγαλειοτήτων τῶν Συμμάχων Ἡγεμόνων ἀφ' ἑτέρου, καθὼς καὶ μετα-

ξὺ τῶν Ἑαυτῶν Διαδόχων καὶ Κληρονόμων καὶ τῶν οἰκείων Αὔτῶν Κρατῶν καὶ ὑπηκόων.

"Αρθρον 2.

“Η Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Ὀθωμανῶν ἐκχωρεῖ πρὸς τὰς Αὔτῶν Μεγαλειότητας τοὺς Συμμάχους Ἡγεμόνας πάσας τὰς ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἡπείρου ἐδαφικάς ἐκτάσεις τῆς Αὐτοκρατορίας Αὐτοῦ πρὸς δυσμάς γραμμῆς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ Αἴγαλου Πελάγους Αἴνου μέχρι τῆς ἐπὶ τοῦ Εὔζείνου Πόντου Μηδείας, ἔξαιρουμένης τῆς Ἀλβανίας.

Τὸ ἀκριβὲς διάγραμμα τῆς ἀπὸ Αἴνου εἰς Μήδειαν μεθορίου θέλει προσδιορισθῆ ύπὸ Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς.

"Αρθρον 3.

“Η Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Ὀθωμανῶν καὶ αἱ Αὔτῶν Μεγαλειότητες οἱ Σύμμαχοι Ἡγεμόνες δηλοῦσιν ὅτι ἀναθέτουσιν εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας, εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας, Βασιλέα τῆς Βοημίας ἀλπ., καὶ Ἀποστολικὸν Βασιλέα τῆς Οὐγγαρίας, εἰς τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας καὶ τῶν Βρετανικῶν ἐδαφικῶν καταστάσεων καὶ τῶν προειρημένων ἐμπολέμου καταστάσεων καὶ τῶν προειρημένων ἐκχωρήσεων προκυπτόντων ζητημάτων οἰκονομικῆς φύσεως εἰς τὴν ἐν Παρισίοις συνελθοῦσαν Διεθνῆ Ἐπιτροπήν, εἰς ὃν ἀπέστειλαν τοὺς Ἑαυτῶν Ἀντιπροσώπους.

"Αρθρον 4.

“Η Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Ὀθωμανῶν δηλοῦ ὅτι ἐκχωρεῖ εἰς τὰς Αὔτῶν Μεγαλειότητας τοὺς Συμμάχους Ἡγεμόνας τὴν νῆσον Κρήτην καὶ ὅτι παραιτεῖται ὑπὲρ Αὔτῶν πάντων τῶν ὅν ἐκέντητο ἐπὶ τῆς νήσου ταύτης κυριαρχικῶν καὶ ἄλλων δικαιωμάτων.

"Αρθρον 5.

“Η Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Ὀθωμανῶν καὶ αἱ Αὔτῶν Μεγαλειότητες οἱ Σύμμαχοι Ἡγεμόνες δηλοῦσιν ὅτι ἐμπιστεύονται εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας, εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας, Βασιλέα τῆς Βοημίας ἀλπ., καὶ Ἀποστολικὸν Βασιλέα τῆς Οὐγγαρίας, εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα

τὸν Βασιλέα τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας καὶ τῶν Βρετανικῶν ἐδαφικῶν Ἐκτάσεων τῶν πέραν τῶν Θαλασσῶν, Αὐτοκράτορα τῶν Ἰνδιῶν, εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα τῆς Ἰταλίας καὶ εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Αὐτοκράτορα πασῶν τῶν Ρωσιῶν τὴν φροντίδα τοῦ διακανονισμοῦ τῶν συνόρων τῆς Ἀλβανίαν καὶ πάντων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν Ἀλβανίαν ζητημάτων.

"Αρθρον 6.

“Η Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Ὀθωμανῶν καὶ αἱ Αὔτῶν Μεγαλειότητες οἱ Σύμμαχοι Ἡγεμόνες δηλοῦσιν ὅτι ἀναθέτουσι τὴν φροντίδα τοῦ διακανονισμοῦ τῶν ἐκ τῆς περατουμένης ἐμπολέμου καταστάσεων καὶ τῶν προειρημένων ἐκχωρήσεων προκυπτόντων ζητημάτων οἰκονομικῆς φύσεως εἰς τὴν ἐν Παρισίοις συνελθοῦσαν Διεθνῆ Ἐπιτροπήν, εἰς ὃν ἀπέστειλαν τοὺς Ἑαυτῶν Ἀντιπροσώπους.

"Αρθρον 7.

Τὰ ἀφορῶντα εἰς τοὺς αἰχμαλώτους, δικαστικὴν δικαιοδοσίαν, ἐθνικότητα καὶ ἐμπορίαν ζητημάτα κανονισθέσονται δι' εἰδικῶν συμβάσεων.

"Αρθρον ἀκροτελεύτιον

“Η παροῦσα Συνθήκη κυρωθήσεται καὶ αἱ ἐπικυρώσεις ἀνταλλαγήσονται ἐν Λονδίνῳ τὸ ταχύτερον.

Εἰς πίστωσιν οἱ Πληρεξούσιοι τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Συνθήκην καὶ ἐπέθηκαν τὰς ἔκατων σφραγίδας.

“Ἐγένετο ἐν Λονδίνῳ τῇ 17/30 Μαΐου 1913, μεσημβρίαν (ῷραν Γκρήγορος).

Στέφανος Σκουλούδης Δρ. Στογιάν Δάνεφ
Ιωάννης Γεννάδιος Μιχ. Ιβ. Ματζάρωφ.
Γεώργιος Στρέιτ

I. Πόποβιτς
Λ. ντὲ Βοΐνοβιτς.

Στογιάν Νοβάκοβιτς
Ανδρ. Νίκολιτς
Μιλ. Ρ. Βέσνιτς
Ιβάν Παύλοβιτς.

Οσμάν Νιζαμή
Ν. Μπατσαρία
Αχμέτ Ρεσσήτ.

B'

“Η Συνθήκη τοῦ Βουκουρεστίου (28 Ιουλίου / 10 Αὐγούστου 1913).

Αἱ Αὔτῶν Μεγαλειότητες ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Μαυροβουνίου καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Σερβίας ἀφ' ἐνός, καὶ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Βουλγάρων ἀφ' ἑτέρου, ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωσι πέρας εἰς τὴν ὑφισταμένην

ταῦν ἐμπόλεμον μεταξὺ τῶν οἰκείων Αὔτῶν χωρῶν κατάστασιν καὶ ἐφιέμενοι ἐν τῇ ὑπέρ τῆς τῶν πραγμάτων τάξεως μερίμνῃ Των ὅπως ἀποκαταστήσωσι τὴν εἰρήνην μεταξὺ τῶν ἐπὶ τοσοῦτον δοκιμασθέντων λαῶν Αὔτῶν, ἀπεφάσισαν τὴν συνομολόγησιν δριστικῆς Συνθήκης περὶ Εἰρήνης.